

קדושים תהיו - מה קורה שעושים את הכל חוץ מהעיקר !!!

[לקיים תורה ולחיות תורה]

ספר ויקרא פרק יט

(א) וידבר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ב) דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

(ג) אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבָּתִי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

שיחות הרב צבי יהודה על התורה / אחרי מות קדשים / סדרה א - תשל"ב / 16. "קדשים תהיו"

אנו חוזרים אל הכלל המקורי העליון: "קדשים תהיו". ביטוי זה יש לו שני מובנים, ושניהם אמיתיים. כך הוא בדברים העליונים: "אחת דבר אלהים, שתיים זו שמענו" המובן הראשון הוא: מצוים אתם להיות קדושים. כך מוזכרים אצל חז"ל גדרי קדושה הנלמדים מהפסוק "והתקדשתם והייתם קדשים" לגבי מנהגים ודברים יותר עיקריים. אתם צריכים להיות קדושים, חייבים להיות קדושים. המובן השני: אתם תהיו קדושים, זאת הבטחה ומציאות, לא יתכן אחרת ולא יהיה אחרת, "כי קדוש אני ד' אלהיכם", כי אתם שייכים לי. בהחלט, אתם תהיו קדושים. ככל שתדעו מי אתם, מה אתם ומה חייכם, יותר תזכו לסייעתא דשמיא כדי שתתגלה האמיתיות הפנימית שלכם, מתוך השייכות הכללית ל"עם זו יצרתי לי"

מתוך "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו" אתם מצוים להיות קדושים, ובודאי תהיו קדושים

רש"י על ויקרא פרק יט פסוק ב

קדושים תהיו - הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה (ויקרא רבה) שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה

רמב"ן על ויקרא פרק יט פסוק ב

(ב) אל כל עדת בני ישראל כבר אמרו רבותינו (תו"כ ריש הפרשה) שהפרשה הזו נאמרה בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה וזה טעם "אל כל עדת בני ישראל"....

קדושים תהיו - הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, לשון רש"י"....

, ולהיות בסובאי יין בזוללי בשר למו, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שלא הוזכר איסור זה בתורה, והנה יהיה נבל ברשות התורה:

"וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל..... ויקרא רבה פרשה כה

אדרינוס, ישחקו עצמותיו, עבר בשבילי טבריה ראה איש אחד זקן עומד וחוצב חצובות ונטוע נטיעות,

אמר לו: זקן זקן אם השכמת לא החשכת

אמר לו: השכמתי והחשכתי, ומה שטוב לאדון שבשמים יעשה

אמר לו: בחייך זקן בן כמה שנים אתה היום הזה?

אמר לו: בן מאה שנים.

אמר לו: ואתה בן מאה שנים ועומד וחוצב חצובות לנטוע נטיעות וחושב שתאכל מהם?

אמר לו: אם אזכה אוכל, ואם לא, כשם שיגעו לי אבותי כך אני יגע לבני.

אמר לו: בחייך אם זכית לאכול מהם תודיע לי.

לאחר זמן עשו תאנים.

אמר: זה הזמן להודיע למלך.

מה עשה?

מילא סל תאנים ועלה ועמד על פתח הפלטין.

אמרו לו: מה מעשיך?

אמר להם: להיכנס לפני המלך.

אמר לו: אני הזקן שעברת עלי ואני החוצב חציבות לנטוע נטיעות ואמרת לי אם אזכה לאכול מהם שאודיע לך,

הנה זכיתי ואכלתי מהם, ואלה התאנים מפירותיהן.

באותה שעה אמר אדרינוס: מצווה אני תנו כסא של זהב וישב עליו.

אמר: מצווה אני תרוקנו את זה הסל שלו ותמלאו אותו דינרין.

אמרו לו עבדיו: כל הכבוד הזה אתה מכבד את הזקן היהודי הזה?

אמר להם: בוראו מכבד אותו ואני לא אכבד אותו?

אשת השכן הייתה בת אוולים, אמרה לבעלה: בן אפילה! ראה שהמלך אוהב תאנים ומחליפם בדינרין.

מה עשה?

מילא מיכל גדול בתאנים והלך ועמד לפני הפלטין.

אמרו לו: מה מעשיך?

אמר להם: שמעתי שהמלך אוהב תאנים ומחליפם בדינרין.

עלו ואמרו למלך: זקן אחד עומד בפתח הפלטין טעון מיכל מלא תאנים ואמרנו לו "מה מעשיך?"

אמר לנו: "שמעתי שהמלך אוהב תאנים ומחליפם בדינרין"

אמר: מצווה אני שתעמידוהו לפני פתח הפלטין וכל מי שנכנס ויוצא יהיה משליך על פניו (מהתאנים הללו)

בערב פנו אותו והלך לביתו, אמר לאשתו: כל ה"כבוד", אני משלם לך.

אמרה לו לך השתבח והתפאר לאמך שהיו אלו תאנים ולא אתרוגים, שהיו בשלות ולא פגות.